

РІВЕНЬ АПЕЛІНУ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З МАСОЮ ТІЛА У ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ТИПУ 2

Журавльова Л.В., Шеховцова Ю.О.

Кафедра внутрішньої медицини №3

Харківській національний медичний університет

Мета роботи – визначити рівень апеліну у хворих на цукровий діабет типу 2 (ЦД2) та його взаємозв'язок з індексом маси тіла (ІМТ).

Матеріали та методи. Обстежено 32 хворих на ЦД2 (11 чоловіків та 14 жінок) середнім віком $56,77 \pm 1,79$ років. ІМТ визначався за стандартною формулою. Пацієнтів було поділено на дві групи: 1 група – 15 хворих з нормальною масою тіла (ІМТ 18,5 -24,9); 2 група – 17 хворих з підвищеною масою тіла (ІМТ > 25,0). Групу контролю склали 20 практично здорових осіб. Рівень апеліну (N-термінального пептиду) визначався методом імуноферментного аналізу в сироватці крові. Для статистичного аналізу даних використовували ліцензійну програму Statistica версія 6.0.

Результати дослідження. Виявлено, що середній рівень апеліну у хворих з ЦД2 в 1,6 рази вищий, ніж у групі контролю ($p < 0,05$). Встановлено, що середній рівень апеліну у даної категорії хворих значимо зростає зі збільшенням маси тіла. Так, в групі з нормальним ІМТ його середній рівень склав $262,8 \pm 8,3$ пг/мл, в групі з підвищеним ІМТ - $296,7 \pm 9,2$ пг/мл ($p < 0,05$). У хворих на ЦД2 як з нормальною масою тіла, так і з підвищеною масою тіла був виявлен значимий кореляційний зв'язок апеліну з ІМТ ($r = 0,72$ та $r = 0,51$, відповідно; $p < 0,05$).

Висновки. У хворих на ЦД2 додатковим показником прогресування метаболічних змін є гіперапелінемія. Значимі кореляційні зв'язки між ІМТ та апеліном в обох групах хворих можуть свідчити про взаємопотенціюючу роль цих чинників у прогресуванні ЦД2, що поглиблюється за умов підвищеної маси тіла.